

ΤΟΜΟΣ 53 ΜΕΡΟΣ Α'.

(Τόμος Δ'. τῶν τοῦ Χρυσοστόμου).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὅμιλῳ εἰς τὴν Γένεσιν ΕΖ'. 21-580.

Α'. Λόγος παραινετικός εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς· (ὁ α'. λόγος ὅλος ἠθικός περὶ νηστείας). (α) 21.

Β'. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.» (ὅτι δεῖ μεμνησθαι τῶν εἰρημένων, καὶ τῇ τῶν δογμάτων ὀρθότητι ἀκόλουθα τὰ ἔργα κεκτῆσθαι). 25.

Γ'. Εἰς τὰ ὑπόλοιπα, ἕως τοῦ, «Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία.» (περὶ τοῦ διηγετικῶς νῆφειν διὰ τὸ πρὸ ἄσωμάτους ἔχειν ἡμᾶς τὸν πόλεμον, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης). 32.

Δ'. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, «Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος κτλ. καὶ ἐγένετο οὕτως.» (ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς ὀνίνησιν ἡ νηστεία, χωρὶς τῶν καλῶν κατορθωμάτων· καὶ περὶ τοῦ εὐχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν). 39.

Ε'. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, «Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά.» (περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἀφορᾶν εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων δόξαν ποιούντας τι ἀγαθόν). 48.

ΣΤ'. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, «Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ κτλ.» (κατὰ Ἑλλήνων, καὶ περὶ τοῦ μὴ καταναλίσκειν τὸν καιρὸν ἐν τοῖς ἀκαίροις συλλόγοις). 54.

Ζ'. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, «Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἐρπετὰ ψυχῶν ζώων κτλ.» (ὅτι οὐ χρὴ ἀπογινώσκειν τῆς τῶν ἀπίστων σωτηρίας, καὶ διδόναι λαβὴν αὐτοῖς βλασφημίας ἐκ τοῦ μὴ καλῶς οἰκονομεῖν τὸν αἶμα τῶν βίων). 61.

Η'. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν κτλ.» (ὅτι οὐ τὸ ἀπέχεσθαι μόνον βρωμάτων ἀληθῆς νηστεία, ἀλλὰ τῶν κακῶν ἀποχή· καὶ ὅτι οὐ χρὴ πρὸς ἐπίδειξιν ἔλθειν, καὶ ὅτι οὐδὲν ἴσον τῆς κατὰ Θεὸν ἀρετῆς). 69.

Θ'. Εἰς τὰ ἀκόλουθα τοῦ, «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν». Καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας, «Διὰ τί τὰ θηρία ἐδημιουργήθη; καὶ τί τὸ χρήσιμον ἀπὸ τοῦ παραχθῆναι;» Καὶ ὅτι καὶ τοῦτο μάλιστα δείκνυσιν καὶ τὴν τιμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν ἄφατον τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν· (ὅτι μεγίστη θυσία τὸ ἀναλογίζεσθαι τὰς παρὰ τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας. Καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας, «διὰ τί τὰ θηρία ἐδημιουργήθη; κτλ.». 76.

Ι'. Προτροπὴ πρὸς τοὺς ἐρυθριῶντας μετὰ τὴν ἐστίασιν παραβαλεῖν τῇ συνάξει κατὰ τὴν ἑσπέραν. Καὶ εἰς τὸ, «Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.» (ὅτι χρὴ ἀδιαλείπτως καὶ ἐν πᾶσι μνημονεύειν τοῦ Θεοῦ. Προτροπὴ κτλ.) 81.

ΙΑ'. «Ὅτι δεῖ πολλὸν τῆς ἀρετῆς ποιεῖσθαι λόγον, καὶ μιμεῖσθαι τοὺς ἁγίους, οἱ τῆς αὐτῆς φύσεως ἡμῖν ὄντες, ταύτην μετ' ἀκριβείας κατάρθωσαν, καὶ ὅτι βραθυμοῦσιν ἡμῖν οὐδεμίαν ἔσται ἀπολογία· (ὅλος ὁ λόγος ἠθικός καὶ παραινετικός πρὸς τὴν ἀρετὴν, καὶ τὴν μίμησιν τῶν ἁγίων. Ὅτι δεῖ κτλ.) 90.

ΙΒ'. «Αὕτη ἡ Βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ τε καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο κτλ.» (ὅτι τῆς ψυχῆς ἐχούσης τὸ κράτος κατὰ τοῦ σώματος, ἐγγίνεται ἡμῖν τοῖς ἀγγέλοις ἀμιλλᾶσθαι). 98.

ΙΓ'. «Καὶ ἐφύτευσε Κύριος ὁ Θεός παράδεισον ἐν Ἐδέμ κτλ.» (ὅτι δεῖ κοσμεῖσθαι καὶ δογμάτων ὀρθότητι, καὶ βίου ἀκριβείᾳ. Ἐκάτερον γὰρ χωρὶς ἑτέρου οὐδὲν ὀνήηται τὸν κεκτῆμενον). 103.

(α) Ὁ θεὸς Πατὴρ μετὰ τὸ ἐρμηνεύειν τὸ κεῖμενον τῶν ἁγίων Γραφῶν λαμβάνει ἀφορμὴν ἐν τῇ σειρᾷ τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ, καὶ παρενέειρε ἀντικείμενα ἠθικά, ὅπως τοὺς ἀκρατοὺς αὐτοῦ εἰς Χριστὸν παιδαγωγῇ· περιλήψιν τῶν ἐν ἐκάστῃ ὁμιλίᾳ ἠθικῶν καταχωρίζομεν ἐν τῷ κειμένῳ, ἐμπερικλείοντες αὐτὴν ἐν παρενέσει.